

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА МЕДИЈЕ 2. СЕПТЕМБАР 2024.

Поштована јавности,

Поштовани родитељи наших ђака,

Обраћамо вам се овим путем како бисмо поделили муку коју, као запослени у школама имамо, а коју ви не видите од гласне кампање која се против нас води. Школе у Србији су постале тескобна места, како за нас који у њима радимо, тако и за вашу децу која у њих иду. „Поштују“ нас представници Владе, „разуме“ нас министарка са свитом помоћника, а ми и ову школску годину почињемо без достојанствене и примерене надокнаде за свој посао и пристојних услова за рад. Радимо за државу у којој је уобичајено да се, с времена на време, обећањима хране они који чувају и образују вашу децу .

Претварају нас у психологе, полицајце, иследнике, дефектологе, социјалне раднике, правнике... а подразумевају да свој основни посао учитеља и наставника радимо за плате које су знатно испод просека у земљи Србији. Наведене стручњаке не уводе у школе, јер су скупи за државу, па им је јефтиније да сав терет њиховог посла придодају нама, као да се подразумева да ћемо ми то знати да обављамо.

Зато, али и из других разлога, све више нас нема образа, а и савест нам не дозвољава да беспоговорно прихватимо задате нам задатке и сналазимо се уз помоћ савета колега, или покојеј семинара. Све више колега напушта просвету, одлази у друге послове или превремену пензију. Као по правилу, напуштају нас најсавеснији и најодговорнији, а ми који остајемо у школи све више увиђамо да смо ентузијастички који се боре са ветрењачама.

А шта ће бити када и ми одемо, неко у пензију, неко главом без обзира, трбухом за крухом? Ко ће учити нашу децу да буду часни људи у нечасном свету?

Као са занатлијама и возачима - увели би они стране раднике у школе, али не могу без знања језика. Зато, ето, морају да обећавају нама, затеченим у овом систему да ће нам дати више од износа намењеног за све на буџету, али од наредне године!

Посебно истичемо да за нагомилано насиље у школама, за обимну и ненаписиву администрацију - никад нисмо били и одбијемо да будемо одговорни за нешто што није наш део посла! Образовали смо се да учимо вашу децу, да у њима будимо критичку свест, хуманистичке идеје, а не да покушавамо да жонглирамо између преобимних програма, нагомилане администрације и инспекција које будно мотре на први погрешан корак.

Уместо тога, жеља нам је, како то рече и наша министарка, да школе буду срећне заједнице у којима ће ваша и наша деца стицати знања и вештине за век у ком живе. Желимо да у нама препознате савезнике у васпитном процесу своје деце. Неко нам, поштовани родитељи, копа ровове и подиже зидове између вас и нас већ годинама, са намером да за стање у школама окриви само наставнике.

Незнање је пожељно и потребно, логичко мишљење не расте више у Србији. Наставници су они који раде мало и кратко и дуг им је распуст најчешће се о нама чује... Уместо своје образовне улоге, школе нам служе за куповину илузија и социјалног мира, а од оних који носе процес образовања праве се социјални случајеви који по изјавама надлежних „опет траже“ (а кад смо их добили!?) веће плате. Најбољи за вашу децу не долазе у школе а најбољи међу нама ускоро ће и отићи из школа јер има много лакших послова који су, скоро сви, плаћенији од нашег.

Ми који смо сваког дана са вашом децом у учионицама то покушавамо да спречимо бојећи се да, ако не спасемо школу, незнање и нерад ће превладати. А, подсећамо, незнање је корен сваког хаоса.

Са Владом Републике Србије потписали смо октобра 2023. обавезујући Протокол и своју половину задатака савесно и стрпљиво, са много поверења, урадили. Зато захтевамо да и држава испуни све преостале обавезе које је својим потписом и печатом потврдила.

Озбиљни смо људи. Озбиљан посао обављамо, па очекујемо да са озбиљним људима и преговарамо!

Ту смо за вас и вашу децу! Да школе остану оно што су одвајкада биле – места са којих ђаци крећу спремни у живот опремљени знањем, пријатељством, поштењем и правдољубивошћу!